

etatens gode Forsyning og til Straffeanstalt-
ternes hensigtsmæssige Bessæftigelse, og kun
gjør det til en Nødvendighed, at man virkelig
alvorlig kommer ind paa den Sag, som nu
i mange Aar har været forhandlet, uden at
man endnu i saa Henseende har gjort bestemte
practiske Forsøg, som alene ere istand til at
lede til et afgjørende Resultat. Det er netop
for saavidt som muligt at fremkalde et saadant,
at vi have tilladt os at stille dette Forslag.

C. N. Petersen: Jeg maa ganske
dele de ærede Rigsdagsmænds Mening, som
have udtalt, at Uendingsforslaget under Nr. 35
er et uheldigt Forslag (Hør!). Den væsent-
ligste Grund, hvorfor jeg nærer denne Me-
ning, er den, at det forekommer mig at være
yderst misligt, at vi her efter en forhold-
vis kort Discussion skulle vedtage en saavel
for Armeen, som for Fængselsvæsenet saa ind-
gribende Beslutning, der jo dog vistnok kræver
en nøiere forudgaaende Prøvelse af sagkyndige
Mænd (Hør!). Om Principet skal jeg
forøvrigt ikke nærmere udbrede mig, da jeg
veed om mig selv, at jeg ikke besidder den i
saa Henseende fornødne Sagkundskab, og jeg
troer ikke, at jeg gør mig skyldig i nogen For-
nærmelse mod det høitærede Thing ved at ud-
tale den Mening, at det vist ikke besidder ret
mange Medlemmer i sin Midte, som have den
derfor fornødne Sagkundskab, (Stemmer:
Det er ikke saa vanskeligt; vi have de
tidligere Forhandlinger). Det forekommer mig
dernæst, som om Forslaget heller ikke er ganske
heldigt affattet. Det hedder nemlig deri:
„For saavidt disse — nemlig Straffeanstalterne
— uden Skade for deres Hovedformaal kunne
levere dem af reglementsmæssig Bessæftigelse“.
Denne Passus forekommer mig at trænge til
en nærmere Forklaring. At det nemlig meget
let kan blive til Skade for en Fængselsanstalt
saaledes at skulle være Entrepreneur i det
Større, og pludselig at skulle levere meget store
Quantiteter Klæde, er vistnok meget klart, men
hvem der skal afgjøre, at nu er Tiden kom-
met, at nu kunne Fængslerne ikke længere „uden
Skade for deres Hovedformaal“ levere det, er
mig ikke ganske klart. Efter hvad den sidste
ærede Taler yttrede, maa jeg vel antage, at
Meningen er den, at det er Justitsmini-

steren, der skal afgjøre dette. Han sagde
nemlig: Forslaget giver Justitsministeren ganske
frie Hænder, og det er vistnok ogsaa i sin
Orden, at Sagens Afgjørelse maa ligge hos
Justitsministeren; men inden det kommer til
Justitsministerens Afgjørelse, kan jeg dog ikke
antage Andet, end at der maa hengaaet maa-
ske en temmelig lang Tid. Justitsministeren
vil imidlertid dog blive sat i den største For-
legenhed, dersom han ved en Indberetning fra
vedkommende Fængselsbestyrelse hører, at nu
kunne Straffeanstalterne ikke længere paatage sig
disse Leverancer uden Skade for deres Hoved-
formaal. Skal han da i saa Fald strax gaae
hen og tage den Beslutning, at nu skal der
ophøres dermed, og skal Armeen da saa indtil
videre mangle Forsyning? Det vil man dog
vel ikke have. Men, naar det nu er afgjort
i høieste Instants, at Fængslerne ikke „uden
Skade for deres Hovedformaal“ kunne vedblive
dermed, og saa Usserød Fabrik til den Tid er
tilintetgjort, saa ønskede jeg gjerne nærmere
Oplysning om, hvilke Midler de ærede For-
slagsstillere da have paa rede Haand til, hvad
enten der er Fred eller Krig, strax i Diebliffet
at kunne skaffe Armeen den fornødne Forsy-
ning (Hør!).

Krigsministeren: Da der er udtalt
saa forskjellige Meninger om det foreliggende
høist vigtige Uendingsforslag under Nr. 35,
forekommer det mig, at der er al Anledning
til ikke i nærværende Sag at tage nogen ende-
lig Bestemmelse, men først oppebie, at denne
Sag er nærmere drøftet, for ikke, som jeg til-
lod mig tidligere at yttre, at etablere et
Princip, om hvis Gjennemførelse der dog
herfter megen Tvivl. Paa Militairetatens
Bægne maa jeg paa det Indtændigste fraraabe
dette Forslags Vedtagelse. Den ærede Rigs-
dagsmand for Odense Amts 1ste Valgkreds
(Schovelin) har opstillet en fra min afvigende
Beregning om det Quantum Klæde, som be-
høves til Armeens Forsyning, idet han vilde
drage i Tvivl, hvorvidt det var nødvendigt
at have saa store Forraad. Jeg troer at
have oplyst, at det aarlige Forbrug er 140,560
Alen; det er, som sagt, det aarlige Forbrug,
hvoraf der altsaa ikke kan være noget For-
raad tilovers, men der maa nødvendigvis